

ת"פ 29102/02/14 - מדינת ישראל נגד בלאל ח'טיב

בית משפט השלום בקצרין

ת"פ 29102-02-14 מדינת ישראל נ' ח'טיב
בפני כב' השופט דניאל קירס

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בלאל ח'טיב

הנאשמים

הכרעת דין

1. בכתב האישום נטען כי ביום 1.4.2013, בשטח פתוח בשטח אש קלע ברמת הגולן, עסק הנאשם בקטיף עכובית הגלגל - ערך טבע מוגן (ראו פריט 1 לחלק א' לתוספת לאכרזת גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה (ערכי טבע מוגנים), התשס"ה-2005) - ללא היתר, והכניסו לסל.

2. בדו"ח תיעוד פרטי האירוע של הפקח אביעד בלסקי, ואשר הוגש כראיה במסגרת עדותו, רשם העד:

"הנ"ל (החשוד ח'טיב בלאל) נצפה על ידי כשהוא נושא סל וקוטף עכוב. צילמתי אותו וניגשתי אליו. החשוד השליך את הסל התעלם מקריאתי לעצור והחל ללכת תוך שהוא מדבר בטפולן. חסמתי אותו פיזית הצגתי שוב תעודה. החשוד עצר ואמר שאין ברשותו תעודה[.]. מסר פרטים בעל פה, וביררתי את הפרטים ואכן מדובר בח'טיב בלאל. אספתי מהשטח את כל העכוב ושמתי על הרכב. כתבתי לחשוד דוח והוא החל לגדף ולקלל, איים שיפגע בי, ואף ניסה לברוח עם הרכב. חסמתי את דרכו והמשכתי בכתיבת הדו"ח. החשוד ניגש לרכבי שפך את העכוב ולקח את הסל. לא רציתי להסלים את האירוע לכן איפשרתי לו לקחת את הסל. החשוד השליך את הדוח שמסרתי מחלון הרכב שלו החוצה".

3. גרסתו של הנאשם בעדותו היתה, כי הוא אמנם נכח באירוע, ואמנם היה מצויד בסל ובכפפות. עם זאת, הכחיש כי קטף "עכוב". את הימצאותו במקום עם סל וכפפות הסביר בכך, שישנם צמחים אחרים שנהוג לקטוף, לרבות "חורפיש", שאף לו קוצים, ושאף הוא נקטף תוך שימוש בכפפות (פרוטוקול 1.2.2015 ע' 10 ש' 4-2). **כן העיד כי טרם התחיל לקטוף** (פרוטוקול 1.2.2015 ע' 9 ש' 10-11).

4. אין מחלוקת על כך שהפקח לא אסף את עכובית הגלגל הנטענת מהשטח. אם הפקח שם את עכובית הגלגל הנטענת על אחד מכלי הרכב, ואם התנהל ניסיון בריחה רכוב, ניתן להבין מדוע לא יאסף הצמח ויובא כראיה. אולם עדותו של הפקח לא היתה שעכובית הגלגל התפזרה תוך כדי נסיעה ברכב. הוא העיד כי הנאשם שפך את עכובית הגלגל מהסל שנשא. ניתן להבין כי נוכח עימות בשטח בו חשוד מקלל, מגדף או אף מאיים, שפקח לא יתפנה באותו רגע לאיסוף הצמח כראיה באותו רגע (פרוטוקול 1.2.2015 ע' 7 ש' 15-17). עם זאת, לא הובהר מדוע לא ניתן היה לאסוף את שנשפך לאחר שהחשוד עזב את המקום.

5. למרות האמור, הגעתי למסקנה כי המאשימה הסירה ספק סביר שהנאשם קטף עכובית הגלגל. עדותו של הפקח עשתה עלי רושם מהימן. אם הנאשם היה תוחם את יריעת המחלוקת כך שהוא חולק רק על זהות הצמח עמו נתפס, ייתכן והיה מקום לזכותו נוכח מחלוקת כנה בענין סוג הצמח והעדר הצגת הצמח כראיה במשפט. דא עקא וכאמור, הנאשם הכחיש את עדותו של הפקח לפיה הנאשם נצפה כאשר הוא קוטף ולפיה הוא זרק את סלו (ע' 9 ש' 4-5). אני מעדיף את עדות הפקח בענין קטיפה (כלשהי) בידי הנאשם ושפיכת תכולת הסל. אין בעיני ספק סביר שהפקח, אשר רשם את הדברים בזמן אמת, רשם דברים שקריים בענין זה. אוסיף, כי גם בהתעלם מכך שהנאשם סירב למסור גרסה בעת האירוע ("דברי החשוד - לכו להזדיין" (1/ת)), גרסתו במשפט, שהועלתה לראשונה לאחר פרשת התביעה, היא בגדר גרסה כבושה, לגביה לא ניתן הסבר סביר לכבישתה.

זאת ועוד: עדותו של העד הנוסף מטעם הרשות שנכח באירוע, איימן גוטאני, אשר העיד בהגנתו כי האירוע התרחש לפני כשנתיים והוא איננו זוכר אם היה לנאשם עכוב בסל (פרוטוקול ע' 7 ש' (ע' 8 ש' 5-6)), אינה מצביעה על ניסיון "לתפור תיק" לנאשם (שכן, אחרת ניתן היה לצפות שגם עד זה יעיד בבטחון שזכור לו שהיה לנאשם עכוב בסל; ודוק, הנאשם אישר כי הפקח בלסקי אינו מכיר אותו, ולא היה הסבר בפיו איזה הגיון יש בכך שהפקח ימלא דו"ח כזה ללא סיבה (ע' 9 ש' 15-16)). עד זה העיד כי זיהה, יחד עם הפקח בלסקי, את הנאשם קוטף, מתצפית במרחק של כ-100 מ"ר לפני ההתקרבות אליו (ע' 7-8).

לאור הממצא שקבעתי בענין מהימנותו של הפקח והעדר מהימנותו של הנאשם בענין זריקת הסל ושפיכת צמחים שבו, נופלת גרסת ההגנה. הרי טענת הנאשם אינה שזרק את סל ואילו הצמח בו לא היה עכובית הגלגל; גרסתו היתה שלא זרק את הסל ולא היה בו צמח, וגרסה זו אינה מכילה, מבחינת ההגיון, טענה לפיה הצמח בסל (שכביכול לא היה), לא היה עכובית הגלגל אלא צמח אחר. לאור האמור אני מקבל את עדות הפקח, אשר נרשם בידו בזמן אמת, לפיה מדובר היה בעכובית הגלגל. יוער, כי הנכונות של בית המשפט לבחון גרסה עובדתית חלופית שלא טען לו הנאשם מותנית בכך שיש בגרסה העובדתית החלופית תימוכין בחומר הראיות (ע"פ 3372/11 קצב נ' מדינת ישראל, פס' 163-177 (10.11.2011)). בענייננו, אין בחומר הראיות דבר שיש בו כדי לעמוד בסתירה עם עדותו של הפקח בלסקי לפיה מדובר היה בעכובית הגלגל.

6. הנני מרשיע את הנאשם בפגיעה בערך טבע מוגן בניגוד לסעיפים 33(ג) ו-57 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, ובעבירה על תקנה 3(א) לתקנות גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי לאום (איסור פגיעה בערכי טבע מוגנים), התשמ"ד-1983 וכן החזקת ערך טבע מוגן בניגוד לסעיפים 33(ג) ו-57(א) לחוק ובניגוד לתקנה 2(א) לתקנות הנזכרות.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ו , 11 נובמבר 2015, במעמד הנוכחים.

דניאל קירס, שופט